

HOGYAN SZÓLNAK A MADARAK? *

A madarak szólását igyekeznek a tudósok ellesni, hogy fogalmunk legyen róla. Egy természet-tudós [Herman Ottó] következőképpen figyelte meg:

Kőszáli sas: *Hiá, hiá...!*
Királysas: *Krau, krau...!*
Vércse: *Kli, kli...!*
Karvaly: *Kirk-kirk, gü-gü-gü...*
Berki kánya: *Hi-hi-hié...!*
Ölyv: *Mié, mié...!*
Darázs-ölyv: *Kik-kik-kik...!*
Héja: *Giak-giak...!*
Vándor sólyom: *kajak-kajak...!*
Fecskefogó sólyom: *Gét-gét-gét...!*
Erdei fülesbagoly: *Bumb-rumb...!*
Közönséges kuvik: *Pu-ku pu-vik...!*
Órgébics: *Grüü-grüü...!*
Kis órgébics: *Kja-kja...*
Tövisszúró gébics: *Gék-gék...!*
Fekete-rigó: *Cziczirr, tak-tak...!*
Húrosrigó: *Csi-csi-dak-dak-dak...!*
Fenyőrigó: *Sa-sa-sa-sar...!*
Kerti vörösfark: *Huid-dé-dé! Huid-dé-dé...!*
Fehér barázdabillegető: *Czivit-czisziszi...!*
Vörösbegy: *Vid-vid-tek-tek-tek...*
Királyka: *Czit-czit...!*
Erdei pacsirta: *Dirli-dirli...!*
Pipiske: *Düdridié...!*
Aranysármány: *Szisziszi-szicz...!*
Téli pinty: *Imk-imk...!*
Kenderike: *Gek-gek...!*
Nyári csíz: *Cset-cset-düdü-hoid...!*
Barátka: *Fudi-judi...!*
Szénczinke: *Cziü, cziü...!*
Erdei pinty: *Hincs-hincs...!*
Szarka: *Sak-sak-sakerakak...!*
Búbos banka: *Re-re-hup-hup...!*
Fekete harkály: *Krük-krük...!*
Tarka harkály: *Gik-gik-gik...!*
Jégmadár: *Tiit-tit-tit...!*
Gerlicze: *Vurtur-tur-tur...!*
Vadgalamb: *Kukeruú...!*
Közönséges fűrj: *Pittypalatty...!*

Közönséges daru: *Kruú, kruú...!*
Erdei szalonka: *Dak-dak...! Kro...kro!*
Sárszalonka: *He-he-he...!*
Szürke gém: *Kvak-kvak...!*
Szárcsa: *Gür-gür...!*
Vadlúd: *Ga-ga-giá...!*
Nagy szélkiáltó: *Póli-póli-lipoéli!*
Fülemüle: *Tio-tio-tio-tio-tio-tiotiotinx tio-tio-tio tiotinx tio-tio-tio tiotinx to-to-to-to-to to-to-to-to-tinx tio-tio-tio-tinx tio-tio-tio-tio-tio-tio tiotinx tio-tio-tio-tinx tio-tio-tio-tinx to-to-to-to-to-to-to-to-to-tinx tio-tio-tio-tinx.*

(1903/4.)

* Az *Én Újságom* porlepte közleményeinek utóéletét illetően feltehetően párja nélküli **Bettes István** a legnagyobb magyar természettudós által leírt madárhangok ihlette vállalkozása. **Tio-tio-tio-tinx – Madárország szólamai** című kötetét az alábbi sorok kíséretében ajánlotta olvasóinak:



„Jómagam, e madárversek szerzőjeként szeretném, ha ezeket a szövegeket minden kisebb-nagyobb olvasója csupán amolyan kedves játszadozásnak, szórakozásnak venné. A hajdani *Én Újságom* megsárgult lapjain közölt madárhangokkal szándékoztam elbeszélgetni, feleselgetni, huncutkodva tréfálkozni. A korabeli leírást alighanem Herman Ottó küldte el lapszerkesztő barátjának. Ő akkor úgy hallotta, ahogyan azt a címben is feltüntetem, én pedig kortárs áthallásokat készítettem a magam módján, saját habitusommal.” Az elmúlt esztendőök magyar nyelvű könyvtermésének egyik legértékesebb verseskötetét **Polányi Rita** kongeniális festményei ékesítik – <http://polarita.szimbiozis.hu>. Méry Ratio Kiadó, Somorja, 2004 – KMJ. '08.03.31.